

La tribuna

Molt soroll per no res

La vida política d'Andorra sembla una competició d'egos personals

JAUME

Bartumeu

La crònica política de les últimes setmanes està farcida d'esdeveniments importants que indiquen una situació cada cop més complexa i que en certs aspectes està ja fora de control.

Avui la vida política d'Andorra sembla una competició d'egos personals, sense pensament ni consciència pel fet dels excessos ultrancers.

Amb l'afegit d'un afluixament dels comportaments i un esvaïment, un defalliment del sentit d'Estat.

El govern de Xavier Espot viu en una bombolla –en un núvol– que li permet encarar totes aquestes traveses fingint un distanciament de la qüestió. Un distanciament fingit que és típic dels que estan amb l'aigua al coll.

Hi ha una frase en forma de pregunta de **Mao Tse-Tung** que diu: «És gran la confusió sota el cel, per això la situació és favorable?»

Efectivament a l'Edifici Administratiu la confusió sota el cel de la plaça del Poble és molt gran, però la situació és favorable per a qui?

Sembla cada dia més evident que el sector dominant de DA treballa en opcions que només donen avantatges a alguns poders econòmics que són capaços de saltar sobre qualsevulla oportunitat per endur-se a casa els talls bons del pastís que hi ha damunt la taula. Els crèdits bancaris avalats pel Govern, les suspensions temporals dels contractes de treball i les reduccions de jornada laboral, tot subvencionat pel Govern en són un aclaparador exemple. Com ho són les pròrrogues reiterades d'algunes mesures.

L'empresa és el lloc de producció de riquesa però també ha de ser el marc de fabricació negociada del contracte social.

Ens cal inversió estrangera productiva i no especulativa. Una em-

FREEPIK

presa que vingui a invertir a Andorra no pot ser, tal i com la volen configurar des del govern liberal-conservador, una simple captadora de subvencions deslligada de l'activitat econòmica directa i del model de país sostenible que convé a la majoria d'habitants d'Andorra.

Estem vivint uns moments on la comunicació cloroform del Govern escampa raonaments simples. Explicar, a mitges, l'operació Grifols a Ordino esdevé així, pel cor nacional d'aduladors, «un gran exercici de transparència».

Escoltem i llegim declaracions, fermes i contundents, sense cap fonament ni versemblança, pronunciades amb aquesta seguretat que deu donar haver guanyat unes eleccions.

S'ha arribat a ultrapassar de tal manera els límits de la llei i la Cons-

La coalició de dreta liberal-conservadora no governa pas en el sentit de dur a terme una acció positiva de vertebració del futur

titució que hem de concloure que hi ha gent que deu tenir una alta sensació d'impunitat per fer –i defensar– actes indignes d'un estat de dret.

Exercitar l'oportunisme, en política pot, en segons quins moments, convertir-se en un instrument eficaç per a deteriorar l'adversari, però sempre acaba per tornar-se en contra dels que així actuen.

La coalició de dreta liberal-conservadora no governa pas en el sentit de dur a terme una acció positiva de vertebració del futur.

Quan s'equivoquen acusen de les

seves errades l'oposició, la premsa o al país sencer, si fa falta. Sembla com si els ciutadans tinguessin la culpa de no entendre la seva Andorra.

Però resulta que una ciutadania adulta no es pot creure sempre els contes de fades. Les andorranes i els andorrans són menys babaus del que s'imaginen els assessors del Govern.

Diguin el que diguin, no han estat a l'altura. La pandèmia ho ha capgirat tot, ha deixat i està deixant molts locals tancats, molts treballadors a l'atur (o sense atur), moltes

famílies amb greus problemes per arribar a final de mes, i les administracions no han estat a l'altura. O no hi han estat prou. No dic que no s'hi hagin posat, que no hi hagi hagut un gran esforç per ser-hi (algunes administracions més que no pas d'altres, tot sigui dit), però la veritat és que han fet curt.

Els andorrans esperen solucions, no reunions. Amb la sortida de la pandèmia, milloraran l'ànim col·lectiu i els indicadors d'activitat econòmica, des del consum a l'arribada de turistes, però això no resoldrà el nostre declivi, es limitarà a dissimular-lo. Els nostres mals de fons no faran més que augmentar, ja que afrontar-los requereix uns mínims consensos, impossibles d'entreveure en una dinàmica política que, em temo va per llarg.

En aquest context, les empreses del país veuen amb esglai com el Govern

li fa un vestit a mida a Grifols i li dona –no deixa, dona– diners a fons perdut. Aquelles empreses que afortunadament puguin hauran d'acostumar-se a viure al marge del Govern. El que és preocupant és que no totes poden. Aniran tancant.

Mentrestant empresaris i treballadors assalariats, professionals per compte propi i famílies senceres constaten un absolut silenci per part de la resta de forces polítiques a l'hora d'oferir a la ciutadania la seva solució, més enllà de la batalla de les declaracions i els posicionaments tàctics farcits d'electoralisme.

El país espera que els responsables polítics explicitin al conjunt de la societat andorrana com, de quina manera, cal encarar el present i el futur immediat. ≡

President de Progressistes-SDP